che òm vös che fùšia
se no slagrimàs pù
e quei tò crùzi ‘n l’anima
fùs vènt de för da l’ùs

che òm vös che fùšia
dedré da ‘n vedro grìs
scondù a l’orlòi che péstola
co ‘l cör endromenzà

che òm vös che fùšia
se ‘l mè pensier de amor
no ‘l fùš na slizolàda
su ‘n mèz al bosc’ con ti

che òm vös che fùšia
se dent ‘n de na careza
no te disés che ès chi
vesina a ‘n föc che s’ciòca

che òm vös che fùšia
sentà su ‘na banchéta
lì sota quel bèl témbel
na ghèba par compagna

ma làseme na làgrima
a rogiàr su le mè galte
qoànche dent fìš ‘n de i sogni
vorìa strucarte arènt

tàchete al snöl de cà

amor che me scolóbies
Giuliano